

heropening

zes permanente kunstwerken

Lieve D'hondt

Lili Dujourie

Bjarne Melgaard

Kelly Schacht

Niele Toroni

David Tremlett

m

d

d

een interventie door

D.D. Trans

online tentoonstelling

Jozef Mees: architect
van een collectie

beeldentuin

Karel De Meester

Isa Genzken

Gary Hume

Bernd Lohaus

Rirkrit Tiravanija

Paul Van Gysegem

Geachte bezoeker,

Welkom in een opgeknapt Museum Dhondt-Dhaenens, met een nieuwe vloer en een nieuw dak, en enkele andere hoognodige verbeteringen. Dit is de eerste fase van een langlopend renovatieproject van SVR-ARCHITECTS. In de volgende fasen zullen de verlichting en het energieverbruik van het museum worden aangepakt – onderdeel van ons vastberaden plan om MDD meer milieubewust te maken – en zullen de ingang en de faciliteiten worden vernieuwd om MDD toegankelijker te maken.

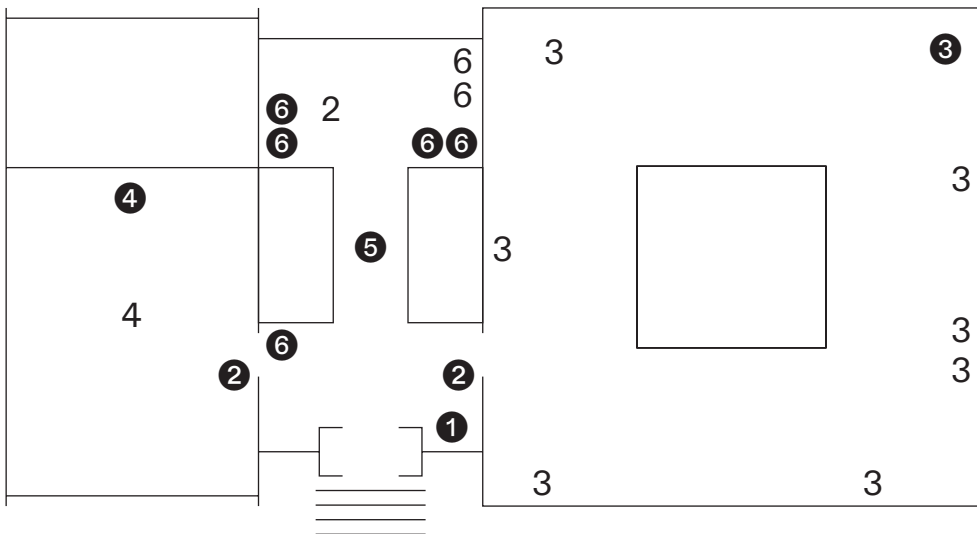
De heropening en bijbehorende presentaties vieren de geschiedenis en de verhalen van MDD, naast het historische gebouw en de museumtuin.

Sinds 1968 is MDD een gewaardeerde culturele bron in Deurle en Sint-Martens-Latem, maar ook in de Leiestreek, in Vlaanderen, landelijk en internationaal. Het verhaal van het museum bestaat uit de altijd groeiende som van individuen en groepen die MDD hebben gemaakt tot wat het nu is. Voor de heropening hebben we overwogen om bij de ingang een bord te plaatsen, als dank aan allen die hebben bijgedragen aan MDD. Maar hoe kunnen zoveel kunstenaars, bestuurs- en stafleden, supporters en vrienden worden bedankt?

Bewust van de enorme omvang van de taak, gaven we de voorkeur de kunst voor zichzelf te laten spreken, en voor het museum: de interventies binnen en buiten zijn een eerbetoon aan het vertrouwen waarop MDD kan rekenen terwijl het vooruit kijkt naar de toekomst.

Ik hoop dat u geniet van deze (her)introdunctie in MDD en ik kijk uit naar uw vele terugkomsten.

Antony Hudek
directeur

- 1 Kelly Schacht
- 2 Lili Dujourie
- 3 Lieve D'hondt
- 4 Bjarne Melgaard
- 5 David Tremlett
- 6 Niele Toroni

● permanente werken

zes permanente kunstwerken

'Zes permanente kunstwerken' toont werk dat verankerd is in het museumgebouw. Hierdoor belicht de heropening van MDD op de eerste plaats de oorspronkelijke architectuur van Erik Van Biervliet. Er is een meer neutrale betonvloer geplaatst, valse wanden zijn verwijderd en de oorspronkelijke stenen muren rond de balie zijn tijdelijk weer zichtbaar gemaakt. De tentoonstelling bouwt voort op 'Accenten van een verzameling' uit 1996, dat toen ook verschillende in-situ werken in MDD samenbracht.

Twee muurschilderingen, van David Tremlett uit 1990 en Niele Toroni uit 2007, zijn opnieuw ontsloten. Het werk van Kelly Schacht daarentegen, een commissie voor de inkomhal uit 2008, is niet hernomen maar geheel opnieuw geïnterpreteerd. Daarnaast hebben Lieve D'hondt en Bjarne Melgaard voor deze tentoonstelling elk een nieuw permanent werk gerealiseerd. D'hondt heeft haar werk ingegraven in de dagelijkse werking van het museum, door zowel de nieuwe vloer als honderden participanten onderdeel van het werk te maken. Melgaard realiseerde een muurschildering die

permanent bewaard zal blijven en verklaarde daarnaast elk object dat in het proces is gebruikt tot onderdeel van deze expositie. Tot slot is de commissie voor een permanent werk van Lili Dujourie een voorbeeld van een museum in constante beweging, daar het al voor voltooiing onderdeel is geworden van de tentoonstelling.

Dit zijn zes werken die steeds net anders spreken, of waarvan de betekenis zich alleen gaandeweg ontvouwt. Permanentie is vaak niet behouden aan hetgeen weerbarstig is, maar wat fluide met de tijd mee kan stromen.

Kelly Schacht

°1983, Roeselare (BE)

Permanent werk

C'était un rendez-vous – Remake #3, 2021

Tapijt, stoelen, tafel, houten letters,
plant, print op spiegel, neon en een
groeibende boekcollectie, variabele dimensies
Courtesy van de kunstenaar

In 2008 werd Kelly Schacht gevraagd om na te denken over de realisatie van een cafetaria, zithoek, bookshop en vestiaire; faciliteiten die in het museum ontbraken. Haar antwoord was een kortfilm, waarvan de filmset rond de entrée van het museum gebruikt kon worden om even te verpozen, een koffie te nemen en in boeken te bladeren.

De titel *C'était un rendez-vous* verwijst naar de gelijknamige film van Claude Lelouch uit 1976. Hierin raast Lelouch in een Mercedes door Parijs, alle stoplichten negerend, om bij de Sacré-Cœur in de armen van zijn geliefde te vallen. De reprise van Schacht eindigde in MDD met eenzelfde auto, waar nu een vrouw uitstapt om haar wachtende geliefde voor de inkomhal (heimelijk?) te treffen.

Voor de oorspronkelijke installatie *C'était un rendez-vous* liet Schacht zich inspireren door de modernistische museumarchitectuur uit de jaren 1960, met typische (design)objecten uit die tijd. De nu hernomen installatie torpedeert de *sixties* naar een meer zakelijke sfeer van de jaren 1980-90.

De oorspronkelijke tekst *C'était un rendez-vous* werd voor de heropening opnieuw op het dak geïnstalleerd. Bezoekers dienden individuele letters vanaf een parkeerplaats naar het museum te brengen om deze aan de kunstenaar af te geven en werden hierdoor ongemerkt deel van de re-installatie van het werk. Als remake verwijst deze actie naar de autorit in de originele film, het afleggen van de reis en de uiteindelijke ontmoeting.

afbeeldingen: Kelly Schacht, stills *C'était un rendez-vous* – *Remake #1*, 2008. video, 2 schermen, gesynchroniseerd, 7:20 min

Lili Dujourie

°1941, Roeselare (BE)

Permanent werk

Werk in wording

Opstelling voor de heropening

Maelstrom 5, 2010

IJzer, papier-mâché, 55 × 140 × 120 cm
 Courtesy van de kunstenaar en
 Galerie Micheline Sz wajcer

Toen Lili Dujourie werd uitgenodigd om een interventie te doen in de gerenoveerde architectuur van Museum Dhondt-Dhaenens, stelde ze een radicaal idee voor: de drempels van de twee belangrijkste tentoonstellingszalen niet te vullen, maar er water doorheen te laten stromen. Met dit voorstel tart Dujourie de permanentie van de opdracht aan de hand van water, een uiterst tijdgebonden en erosief medium.

Opstelling voor de heropening

Als verwijzing naar Dujourie's drempels voor MDD heeft de kunstenaar een sculptuur uit haar *Maelstrom*-serie gekozen, gemaakt met ijzer en bedekt met papier-mâché. De krant waarmee het werk is bekleed, verbeeldt de onophoudelijke stroom van informatie die ons omringt. De kunstenaar herinnert ons eraan dat onder een dunne laag kakofonie van oorlog, geld en schandalen een kernstructuur schuilgaat, die zwijgzaam en blijvend is.

Lili Dujourie, *Maelstrom 5, 2010*

Courtesy van de kunstenaar en Galerie Micheline Sz wajcer

Bjarne Melgaard

°1967, Sydney (AU)

Permanent werk

Een muurschildering voor Museum Dhondt-Dhaenens, 2021

Acrylverf, 400 × 1200 cm
 Courtesy van de kunstenaar
 en KETELEER Gallery

Opstelling voor de heropening

Installatie van een muurschildering voor Museum Dhondt-Dhaenens, 2021

Courtesy van de kunstenaar
 en KETELEER Gallery

OCA
Openluchtmuseum Amsterdam

Voor MDD heeft Bjarne Melgaard een muurschildering gemaakt op de achterwand van de linkerzaal. Na de tentoonstelling zal het voor altijd achter een valse wand worden bewaard.

Melgaard heeft diepe banden met Vlaanderen en de regio van Gent. Zijn tentoonstelling 'de Rode Poort' in het S.M.A.K. in 1996 betekende zijn doorbraak. Met zijn muurschildering voor MDD raakt Melgaard aan de benarde situatie van de miskende kunstenaar en de grillen van beroemdheid, met verwijzingen naar composities uit klassieke religieuze schilderkunst.

Opstelling voor de heropening

Melgaard heeft de muurschildering doorgetrokken op de andere muren van de ruimte. Hij heeft verder bepaald dat de muurschildering moet worden getoond in de exacte staat op het moment van voltooiing, met inbegrip van de verfkwasten, gebruikte waterflessen, steigers, etc.

Bjarne Melgaard, Een muurschildering voor Museum Dhondt-Dhaenens, 2021
 Foto: Camilla Antoinette Bøgh

Lieve D'hondt

°1963, Siegen (DE)

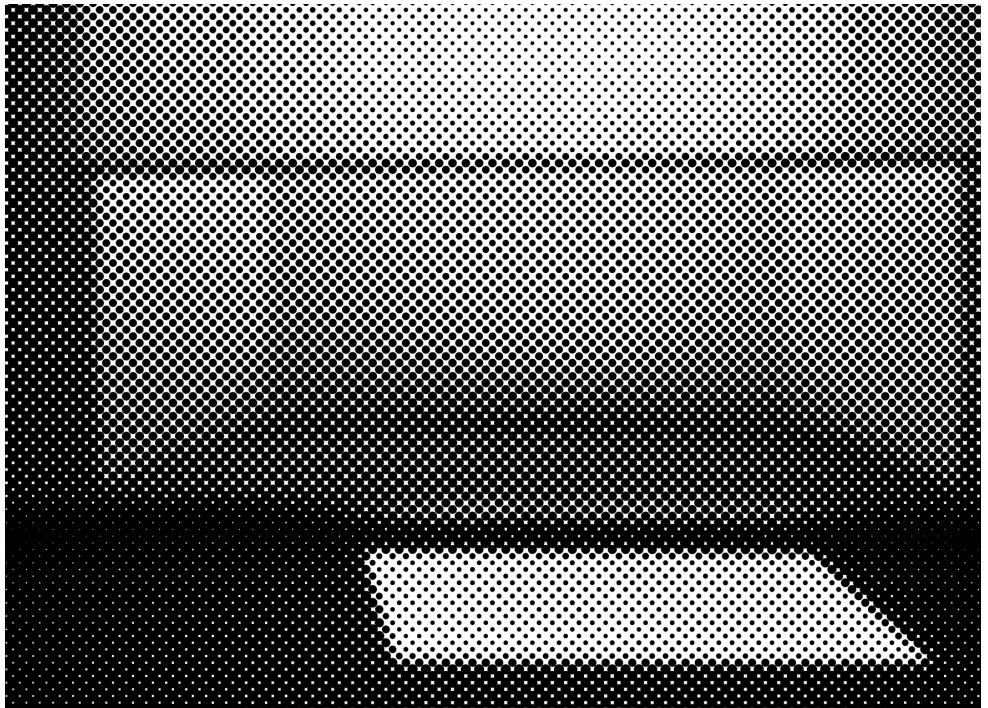
Permanent werk

The Floor, a place of connection, 2020–2021

Beton, messing, 300 delen van 2,5 m²

Lieve D'hondt initieerde *THE FLOOR IS YOURS*, een online collectief project waarbij deelnemers delen van de vloer van MDD konden verwerven. Dankzij een grote groep donateurs (hier in de colofon vermeld) was de vloer van zowel de linker- als de rechter-tentoonstellingsruimte binnen twee maanden verkocht. De nieuwe betonnen vloer van MDD is daarmee een conceptueel kunstwerk geworden, waarin Lieve D'hondt een permanente messing lijn heeft aangebracht.

MDD nodigde Lieve D'hondt parallel hieraan uit om vanaf het begin van het renovatieproces samen met SVR-ARCHITECTS en het bouwteam mee te denken over de nieuwe vloer van het museum.

Opstelling voor de heropening

Koordtekening, 2021

Koord, variabele dimensies

*Shifting dots and other
images – Balustrade, 2021*

*Shifting dots and other
images – Dictafoon-180-8, 2021*

*Shifting dots and other
images – Plafond, 2021*

*Shifting dots and other
images – Raam, 2021*

*Shifting dots and other
images – Trap, 2021*

*Shifting dots and other
images – Vloer, 2021*

Print op aluminium, variabele dimensies

Naast de vloer omvat de heropenings-
tentoonstelling een selectie van
werken die voortvloeien uit Lieve
D'hondts recente observaties in
andere architecturale locaties.

Lieve D'hondt, *The Floor, a place of connection*,
2020–2021 (detail)

Lieve D'hondt, *Shifting dots and other images – Raam*,
2021 (detail)

David Tremlett

°1945, Saint-Austell (VK)

Permanent werk

Drawings for the corridor, 1990

Pastel, 340 × 880 cm (x2)

Drawings for the corridor maakt al meer dan dertig jaar deel uit van het museumgebouw. Ze zijn in 1990 ter plekke door de kunstenaar gemaakt, als onderdeel van een groepstentoonstelling*, en waren tot heden met valse wanden toegedekt.

Met zijn gekende geometrische tekeningen op grote schaal wil Tremlett de toeschouwer betrekken in het banale en het gewone. Toch dragen deze uitgepuurde geometrische werken een persoonlijk narratief uit en vertellen ze waar de kunstenaar is geweest en wat hij heeft gezien. Steeds onder invloed van de aanwezige stijlen, kleuren en vormen op de plaats waar hij werkt, verbindt hij verschillende architecturale elementen. Hierdoor zijn ze zowel functioneel als esthetisch, representatief en abstract, persoonlijk en plaatsgebonden.

* 'Willem Cole, Malou Van Braeckel, Philip Van Isacker, Richard Venlet, David Tremlett, Gladstone Thompson, Perry Roberts', Museum Dhondt-Dhaenens, 2 september – 4 november 1990.

afbeeldingen: David Tremlett, *Drawings for the corridor*,
Museum Dhondt-Dhaenens, 1990

Niele Toroni

°1937, Muralto (CH)

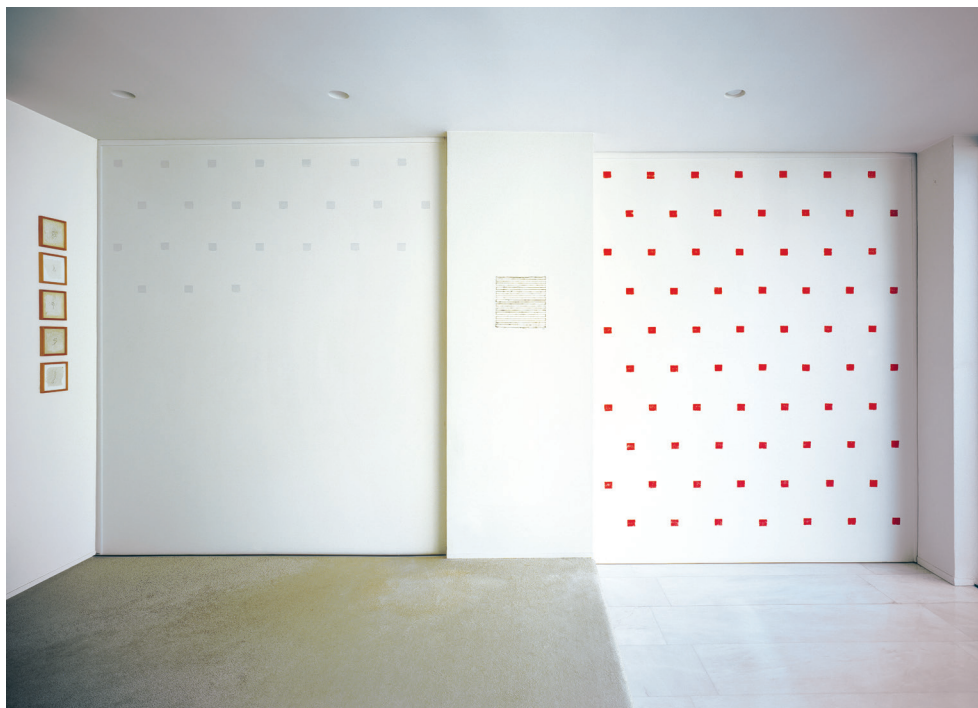
Permanent werk

Empreintes de pinceau n°50 répétées à intervalles réguliers de 30 cm – Encore une histoire de portes, 2007

Acryl op 5 panelen, 125 x 76 cm (x2) /
126 x 88 cm (x3)

In de jaren '60 ontwikkelt Niele Toroni een werkmethode die hij zijn gehele carrière blijft volgen: met een kwast van 50 mm breed verftoetsen op 30 cm afstand aanbrengen. Deze toets kan worden aangebracht op doek, papier, de vloer, of in het geval van MDD, op deurpanelen.

Toroni exposeerde voor het eerst in 2000 in MDD, met een grootschalige solotentoonstelling. In 2007, in het kader van een tentoonstelling van de Matthys-Colle collectie in MDD, keerde Toroni terug naar het museum om zijn 'empreintes' direct boven de deuren van de minder spectaculaire ruimtes van een museum te zetten: de toiletten en de kantoorruimtes.

Opstelling voor de heropening

*Empreintes de pinceau n°50
répétées à intervalles réguliers
de 30 cm, 1978*

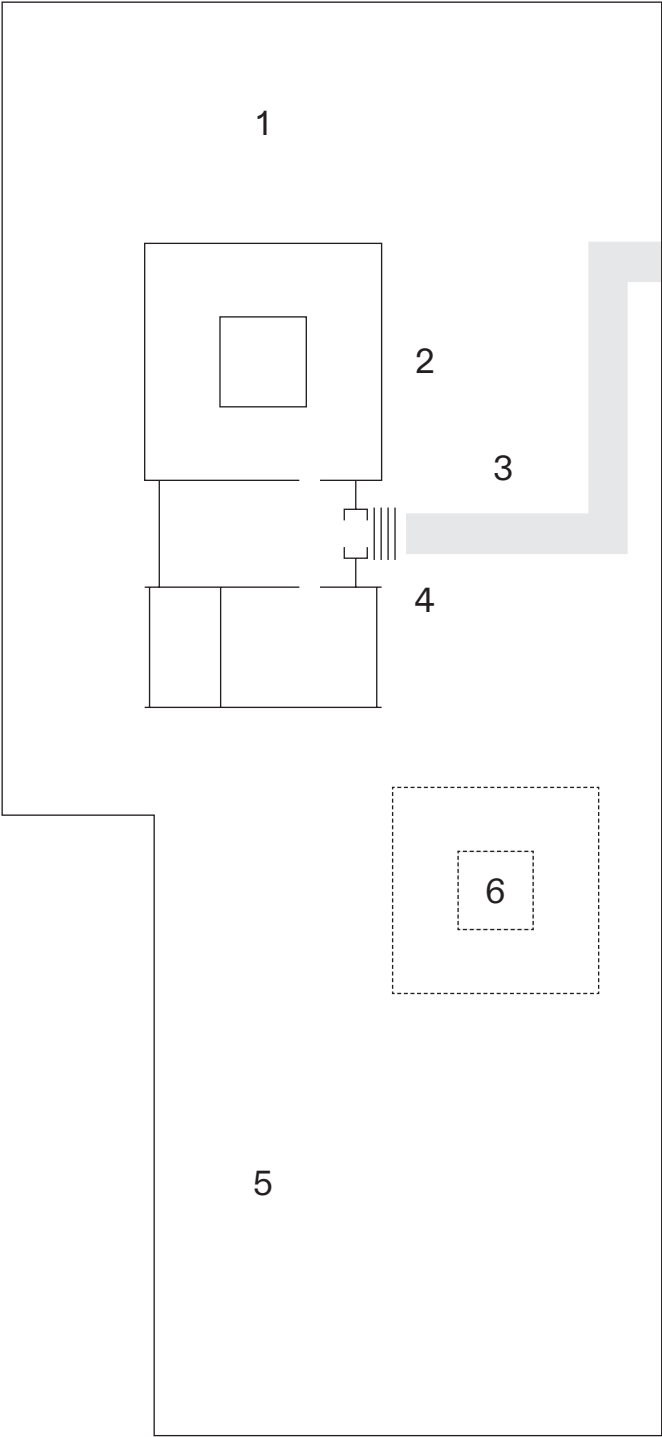
Acryl op 2 houten deuren, 228 × 279 cm
Bruikleen uit de Matthys-Colle Collectie

Toroni's in-situ werk uit 2007 is een reactie op een werk dat hij in 1978 had gerealiseerd – op de voor- en achterkant van twee schuifdeuren in de woning van Matthys-Colle in Deurle. Waar MDDs deurpanelen later werden toegedekt, werden de schuifdeuren een paar jaar geleden uit de oorspronkelijke woning gehaald. Dankzij de generositeit van de familie Matthys-Colle zijn beide werken van Toroni – uit 1978 en 2007 – hier voor het eerst samengebracht.

Realisatie *Empreintes de pinceau n°50 répétées à intervalles réguliers de 30 cm – Encore une histoire de portes*,
Museum Dhondt-Dhaenens, 2007

Niele Toroni, *Empreintes de pinceau n°50 répétées à intervalles réguliers de 30 cm*, 1978, oorspronkelijke installatie in de woning van Roger & Hilda Matthys-Colle

- 1 Karel De Meester
- 2 Gary Hume
- 3 Bernd Lohaus
- 4 Paul Van Gysegem
- 5 Isa Genzken
- 6 Rirkrit Tiravanija

beeldentuin

MDDs Beeldentuin biedt hoogtepunten uit de rijke geschiedenis van het museum met belangrijke werken van Paul Van Gysegem (1964), Bernd Lohaus (1991), Karel De Meester (1992), Isa Genzken (1998) en Gary Hume (2020).

Vanwege de prachtige natuurlijke omgeving van MDD in de Leiestreek kwamen kunstenaars oorspronkelijk naar dit gebied, en besloten Jules en Irma Dhondt-Dhaenens om hier hun stichting te vestigen, in de nabijheid van de meanderende rivier en de omliggende velden en bossen. De architectuur van het museum herinnert de bezoeker eraan dat deze natuurlijke omgeving niet kan worden genegeerd.

De noodzaak om binnen en buiten op elkaar af te stemmen is vandaag de dag, met het oog op de ineensstorting van ecosystemen, des te dringender geworden. In de tuin van MDD zal de komende jaren een groeiende collectie kunstwerken te zien zijn die, op hun eigen manier, uitnodigen om te genieten van de diepe verbondenheid tussen kunst en natuur.

De meest recente participant aan deze voortdurende dialoog is Rirkrit Tiravanija, wiens *untitled 2018 (the infinite dimensions of smallness)*, 2018–2021 de noodzaak onderstreept van gastvrijheid in welke gebouwde omgeving dan ook.

Karel De Meester

°1955, Vleteren (BE)

Zonder titel, 1992

Beton, 75 × 220 × 50 cm
Courtesy van de kunstenaar

Voor de groepstentoonstelling 'Synergie, jonge kunst uit het Gentse' in MDD (1992), selecteerde Karel De Meester een stuk beton op een nabijgelegen stortplaats en liet het plaatsen op het grasperk naast het museum. Deze fysieke handeling herwaardeert het betonblok tot een kunstwerk en haalt het uit de anonimiteit. Het grillige karakter van de steen contrasteert fel met de gaafheid en berekende ritmiek van de museumarchitectuur.

De steen als 'metaobject' verwijst naar zichzelf én het verleden van het museumgebouw. Het rotsblok activeert een nieuwe ruimte, een vergeten ruimte, doet het alledaagse versmelten met het transcendentale en presenteert zich in de publieke ruimte als een relikwie uit het verleden. Met de jaren krijgt de natuur steeds meer vat op het werk en begint het industriële object langzaam organisch te ogen.

Karel De Meester, *Zonder titel*, 1992

Gary Hume

°1962, Tenterden (VK)

Peace Park, 2020

Email op staal, 590 × 500 × 300 cm
 Courtesy van de kunstenaar en Sprüth Magers

Gary Hume maakte *Peace Park* in 2020 in het kader van zijn solotentoonstelling 'Destroyed School Paintings' in MDD. Met de voor Hume kenmerkende felle kleuren ging de tentoonstelling in op de pijnlijke realiteit van kinderen die het conflict in Syrië meemaken.

Een bijna zes meter hoge paal ondersteunt een 'Wonky Wheel', een vaak door Hume gebruikt element dat verwijst naar de wankelende onzekerheden in het leven. Het doet dienst als baken voor kinderen uit de buurt, als uitnodiging om te spelen. Vermits er maar één schommel is zullen ze moeten onderhandelen en overeenkomsten met elkaar moeten sluiten. Zoals de kunstenaar stelde: "Ik beeld me in en hoop dat kinderen, die met hun begeleiders het museum bezoeken, zullen mogen spelen en de tragedies bespaard blijven die dezelfde kinderen elders ondergaan."

Gary Hume, *Peace Park*, 2020

Bernd Lohaus

°1940, Düsseldorf (DE) – 2010, Antwerpen (BE)

Wellen zur Hand gegebenen Echo, 1991

Noorse leisteen, 20 × 325 × 83 cm
Schenking dankzij de vrijgevigheid
van Mevr. Lieve Andries-Vanlouwe

Deze sculptuur van Bernd Lohaus was oorspronkelijk geïnstalleerd in 1991 in MDD voor de tentoonstelling 'Betekende Ruimte I', naast werk van Carl Andre, Stanley Brouwn, Rombouts-Droste en Marthe Wéry. Lohaus voorziet de loodzware maar golvende leistenen van de lyrische en speelse tekst *Wellen zur Hand gegebenen Echo*. Het klankbord roept nieuwe stemmingen op en heft paradoxaal genoeg de materialiteit van het kunstwerk op. Materiaal wordt taal.

Lohaus geeft een nieuwe stem aan de dode materialen en zinspeelt met deze interventie op de kracht van de kunstenaar om te redden wat onopgemerkt of ongewenst blijft in de for-profit goederenhandel. Hoewel de golven in de titel van het werk zouden kunnen verwijzen naar de haven van Antwerpen, waar Lohaus veel van zijn materiaal vond, heeft het een intiemer thuis bij MDD in de nabijheid van de Leie.

Bernd Lohaus, *Wellen zur Hand gegebenen Echo*, 1991

Paul Van Gysegem

°1935, Berlare (BE)

De Gevleugelde, 1964

Staal, 170 × 120 × 180 cm
 Courtesy van de kunstenaar

De Gevleugelde heeft een licht figuratief element, uitgevoerd in zeer zware materie. Van Gysegem heeft jarenlang in de serie 'gevleugelden' werken geënt op de mythe van de val van Ikaros. Vanaf midden jaren 1960 onderneemt Van Gysegem de beweging tussen abstractie en figuratie ook in de muziek, als bassist van verschillende toonaangevende free-jazz formaties.

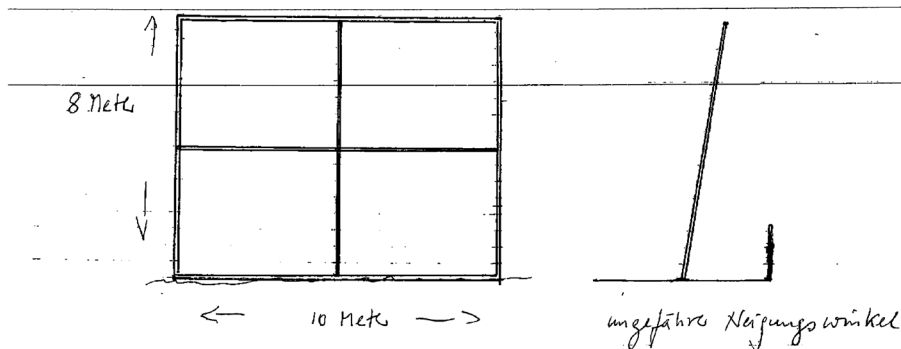
Jules Dhondt verwierf deze sculptuur voor de opening van MDD. Begin jaren 2000 werd het vervangen door een versie uit polyester omdat het in verval was geraakt. Het origineel werd door Van Gysegem zelf gerestaureerd. Meer dan twintig jaar later krijgt de persoonlijke aankoop van Jules & Irma Dhondt-Dhaenens terug een ereplek in de Beeldentuin van het museum.

Paul Van Gysegem, *De Gevleugelde*, 1964
 Museum Dhondt-Dhaenens (jaartal foto onbekend)

AN Michel Espeel !

Fenster frontal

Fenster seitlich

Außenrahmen 20 x 20 cm, wenn möglich als Profil

InnenKreuz 15 x 15 cm

Das Fenster sollte unsichtbar mit dem Boden verankert werden.

Mit fundierten für 150 Jahren

Isa Genzken

°1948, Bad Oldesloe (DE)

Fenster, 1998

Roestvrij stalen frame, 800 x 1000 x 15 cm

Isa Genzkens *Fenster* was deel van de tentoonstelling 'Isa Genzken – Caroline Van Damme' in MDD (1998). Als onderdeel van een bredere serie sculpturale vensters, herdefinieert het werk de context waarin het geplaatst wordt. Wat of wie wordt ingekaderd en waarom? Het kijken naar en door het raam maakt de toeschouwer bewust van de eigen positie. Het contrast tussen het grootstedelijke architecturale element van het venster en de uitgestrekte grasvlakten en landelijke villa's, brengt de aandacht van de toeschouwer naar de omgeving.

Met de kantelende kracht van het acht meter hoge werk slaagt Genzken erin fragiliteit en massieve kracht met elkaar te verzoenen. Het werk verwijst ook expliciet naar de geschiedenis van de schilderkunst – en dus naar de geschiedenis van de Leiestreek – waarbij het raam dient als illusoir kader om diepte en perspectief te suggereren.

Iza Genzken, Schets voor *Fenster* uit 1996. Op basis van dit ontwerp realiseerden werknemers van Constructies Espeel het werk in 1998. Courtesy: Julie Vandenbroucke, Arteconomy

Rirkrit Tiravanija

°1961, Buenos Aires (AR)

untitled 2018 (the infinite dimensions of smallness), 2018–2021

Metalensteiger, theehuis, 20 × 20 m
 Courtesy van de kunstenaar en
 Galerie Chantal Crousel

Elke eerste zondag van de maand wordt het paviljoen tussen 14:00 en 17:00 geactiveerd tijdens een gratis theeceremonie. Reserveren is verplicht, dit kan via deze QR-code:

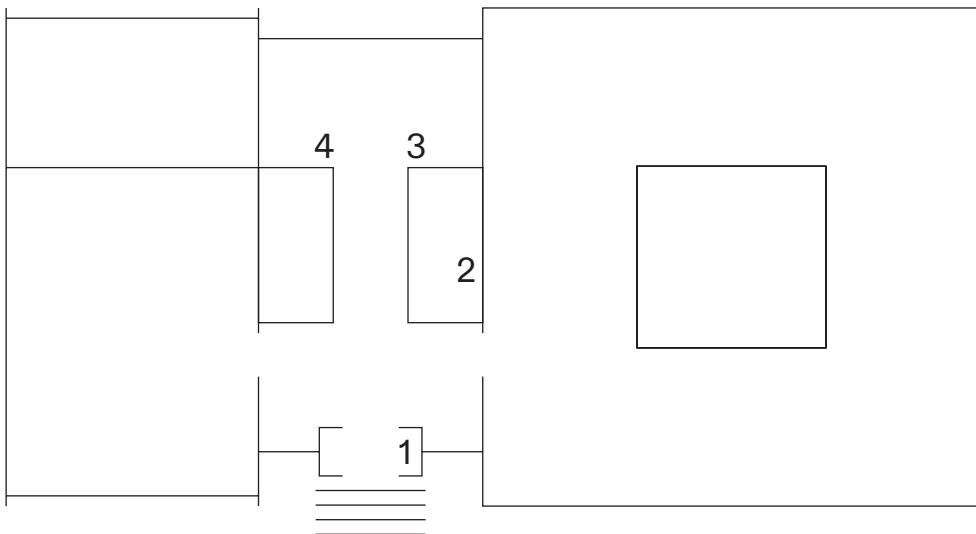

'Chartist' Mai Ueda tijdens een ceremonie in het theehuis, Singapore, 2018

Het 20 meter lange doolhof van Rirkrit Tiravanija is gebaseerd op de plattegrond van MDD's grootste zaal. In plaats van de centrale glazen kubus van het museum leidt het labyrint naar een Japans houten theehuis middenin, waarvoor bezoekers elke eerste zondag van de maand een gratis thee-proeverij kunnen boeken.

Zoals veel van Tiravanija's werk vereist *untitled 2018 (the infinite dimensions of smallness)* directe aanwezigheid en persoonlijk engagement, en biedt het mogelijkheden tot interactie en het activeren van de zintuigen. Waar eerdere versies van het werk (in Singapore en Poitiers, beide 2018) gemaakt waren van bamboe, koos de kunstenaar voor deze versie om het labyrint uit stellingen op te bouwen, als verwijzing naar de recente renovatie van het museum. Zo legt de kunstenaar een sterk verband tussen de lopende werkzaamheden in het museum en de regels van gastvrijheid.

untitled 2018 (the infinite dimensions of smallness) is de tweede jaarlijkse commissie voor de museumtuin, na *Hagioscoop* van Atelier Van Lieshout in 2020.

D.D. Trans

°1963, Tielt (BE)

1 *MASCULIN – FÉMININ*, 2020

Plastic, 22 × 7 cm ø (x2)
Courtesy van de kunstenaar

2 *Pacman*, 2019

Foto op aluminium, 120 × 80 cm
Courtesy van de kunstenaar

3 *Tears*, 2021

Plastic, 29 × 8 × 8 cm
Courtesy van de kunstenaar

4 *Frambozen*, 2019

Plastic, 3 × 2 cm
Courtesy van de kunstenaar

D.D. Trans

Het werk van D.D. Trans is vaak humoristisch dankzij kleine maar niet te min ingrijpende aanpassingen. De objecten die hier geplaatst zijn, zijn overblijfselen van zijn interventies tijdens MDDs heropening.

D.D. Trans speelt met de herkenbaarheid van de alledaagse gebruiksobjecten die hij tegenkomt in onder meer doe-het-zelf zaken. De gekende context van de objecten valt volledig weg en de transformaties en omkeringen veroorzaken gelijktijdig verwarring en plezier.

Jules en Irma Dhondt-Dhaenens tijdens de eerste steenlegging van het museum in 1967; Jozef Mees op de achtergrond, met hoed en bril.

Jozef Mees: architect van een collectie

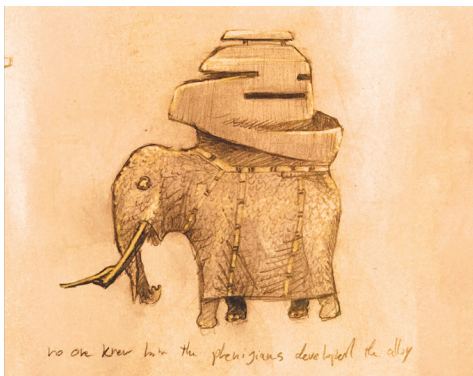
Jozef Mees (1898–1987), kunstenaar en binnenhuisarchitect, vervulde als artistiek adviseur van Jules en Irma Dhondt-Dhaenens een essentiële rol binnen het aankoopbeleid van het Museum Dhondt-Dhaenens in de jaren rond de opening in 1968. Mees gaf het startschot voor een nieuw tijdperk. Hij vulde de kerncollectie van Latemse kunstenaars aan met hedendaagse kunstwerken die elk op hun eigen manier de fysieke grenzen van het canvas aftasten en perspectief ondergeschikt laten aan de ritmiek van kleuren en vormen.

Uit de collectie van Museum Dhondt-Dhaenens zijn voor deze online tentoonstelling werken gekozen die illustratief zijn voor Mees' artistiek beleid. Dit omvat werken van Anne Bonnet, Tinus Van Bakel, Jan Burssens, Jan Van den Abbeel en Paul Van Gysegem, naast werk van Jozef Mees zelf.

Deze online tentoonstelling maakt deel uit van een voortdurend onderzoek naar het rijke verleden van MDD, naar de vaste collectie en de personen die deze hebben opgebouwd.

Komende tentoonstellingen

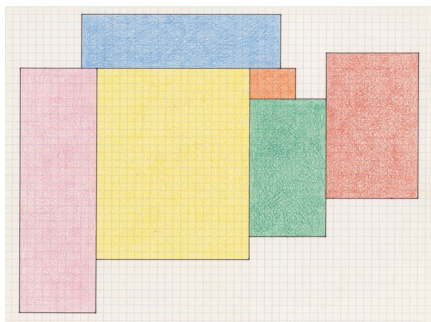

Shahpour Pouyan *Skyhigh is my place*

07.11.21-23.01.22

Shahpour Pouyan (1979, Isfahan, Iran) reflecteert middels een monumentale installatie op een persoonlijke familiegeschiedenis.

Shahpour Pouyan, *Surus and his howdah*, 2018. Courtesy van de kunstenaar en Galerie Nathalie Obadia, Parijs / Brussel

Luca Frei *working spacing moving*

07.11.21-23.01.22

De solotentoonstelling van Luca Frei (1976, Lugano, Zwitserland) markeert een performatieve wending in zijn praktijk en diept zijn interesse voor scenografie en design verder uit.

Luca Frei, *Preparatory drawing for Munich Readings*, 2003. Courtesy van de kunstenaar

A Beautiful America: *Werk van Afro-Amerikaanse* *kunstenaars uit de collectie* *Vermeire-Notebaert*

07.11.21-23.01.22

Gedurende een jaar toont MDD in vier tentoonstellingen een selectie uit de collectie Vermeire-Notebaert.

Mickalene Thomas, *Portrait of Maya #8*, 2015.
© Mickalene Thomas Studio

Komende activiteiten

Theeceremonie

zondag 5 september	14u-17u
zondag 3 oktober	14u-17u
zondag 7 november	14u-17u
zondag 5 december	14u-17u

Elke eerste zondag van de maand wordt het paviljoen van kunstenaar Rirkrit Tiravanija geactiveerd tijdens een gratis theeceremonie. Plaatsen zijn beperkt dus reserveer snel uw tijdslot (zie QR-code op p.23).

Kunstenboek festival

zondag 3 oktober	14u-17u
------------------	---------

gratis toegang / engels gesproken /
zonder reservering

Presentatie van twee recente
kunstenarsboeken

14u-15u30

Rik Moens: Eccstatic

Gesprek tussen Ory Dessau, Rik Moens en Thibaut Verhoeven, moderatie door Bart Cassiman (onder voorbehoud).
In samenwerking met Annie Gentils Gallery.

15u30-17u

Maaïke Schoorel: Vera/Icon

Melissa Gordon en Maaïke Schoorel in gesprek, moderatie door Antony Hudek.
In samenwerking met Mendes Wood DM.

Jazzconcert

Finissage heropening MDD

zondag 10 oktober	14u-16u
-------------------	---------

Kunstenaar en contrabassist Paul Van Gysegem en pianist Erik Vermeulen sluiten de heropenings-tentoonstelling af met een gratis jazzconcert in het museum. Het sculptuur *De Gevleugelde* (1964) van Van Gysegem, stuwende kracht van de Belgische free jazz-scene, werd gerestaureerd en opnieuw geïnstalleerd in de museumtuin.

HEROPENING VAN MUSEUM DHONDT-DHAENENS
05.09.2021-10.10.2021

*Zes permanente kunstwerken
Beeldentuin*

*Een interventie door D.D. Trans
Jozef Mees: architect van een collectie
(online tentoonstelling)*

inhoudelijke samenstelling: Antony Hudek,
Laurens Otto, Michiel Van Damme
beeldredactie: Rik Vannevel
grafisch ontwerp: ruttens-wille

Stichting Mw. Jules Dhondt-Dhaenens
Museumlaan 14
9831 Deurle, België

www.museumdd.be
info@museumdd.be
+32(0)93301730

© de kunstenaars, Museum Dhondt-Dhaenens,
2021

Alle rechten voorbehouden. Geen enkel deel
van deze publicatie mag gereproduceerd of
overgedragen worden, in enige vorm of op
enige wijze, elektronisch of mechanisch,
met inbegrip van fotokopie, opname of enig
ander informatie-, opslag- of ophaalsysteem,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van rechthebbenden.

Museum Dhondt-Dhaenens: Jan(us) Boudewijns,
Kelly De Cock, Monique Famaey, Antony Hudek
(directeur), Vincent Laute, Laurens Otto,
Beatrice Pecceu, Jimmy Soetaert, Michiel
Van Damme, Esther Van den Abeele, An-Valerie
Vandromme, Rik Vannevel, Linde Vanneylen

Raad van bestuur: Christine Claus (interim
co-voorzitter), Patricia Duyck, Luc Keppens,
Sophie Lauwers, Frédéric Mariën, Luc Tuymans,
Tanguy Van Quickenborne (interim
co-voorzitter), Peter Vandekerckhove

Adviesraad: Lieve Andries-Vanlouwe, Frank
Benijts, Bie Hooft-De Smul, Bruno Matthys,
Paul Thiers, Benedikt van der Vorst, Paul
Vanhonsebrouck, Arne Van Wonterghem

Patroons: Michel Delfosse, Marianne Hoet,
Siegfried Jonckheere, Luc Keppens, Marc
Maertens, Damien Mahieu, Christian Mys,
Arne Notebaert, Sabine Sagaert, Paul Thiers,
Peter Vandekerckhove, Peter van der Graaf,
Katrien Van Hulle, Tanguy Van Quickenborne,
Jocelyne Vanthournout, Leo Van Tuyckom,
Hendrik Vermeire

Met bijzondere dank aan:
 Arne Bastien, Myriam Boutry, Tommy Catteeuw – Blackbirds, Camilla Bagh, Chantal Crousel, Jeroen Delepierre, Lieve D'hondt, Lili Dujourie, Thierry Eeckhout, Nic Geeraert – Be Bamboo, Philippe Hanet, Julius Karoubi, Frederick Keteleer, Bruno Matthys en Familie Matthys-Colle, Frédéric Mariën, Filip Meert, Bjarne Melgaard, Patrice Monga, Jan Pfeiffer, Polina Rakhovitch, Kelly Schacht, Bart Spillemaekers, Niklas Svennung, Bernard T'Hooft, Johan T'Hooft, Maarten T'Hooft, Rirkrit Tiravanija, Niele Toroni, David Tremlett, Frank Tuytschaever, Mai Ueda, Sanne van der Linden, Hilde Vanfleteren, Paul Van Gysegem, Jean-Pierre Van Liefveringe

De muurschildering voor Museum Dhondt-Dhaenens van Bjarne Melgaard is ondersteund door:
 KETELEER Gallery
 Office for Contemporary Art Norway (OCA)
 Colora

Kelly Schachts *C'était un rendez-vous* –
Remake #3 is ondersteund door:
 Limited Edition

Rirkrit Tiravanija's *untitled 2018*
(the infinite dimensions of smallness)
 is mede mogelijk gemaakt door:
 Rirkrit Tiravanija Studio en
 Galerie Chantal Crousel
 Nationale Loterij
 Bonne Steigerbouw

Lieve D'hondts *THE FLOOR IS YOURS* is
 mogelijk gemaakt door:
 Arteconomy Vandenbroucke, ARTSHIZZLE,
 Francis Bekemans & Kathleen Allaert, Joke Anckaert, Luc Barbier, Albert Baronian, Jan Beeckmans, Carmen Bekaert, Bo Benijts, Jack Benijts, Gust Benijts, Nina Benijts, Tristan Benijts, Bernier/Eliades Gallery, Gust en Ann Blomme-Beddeleem, Kristoffel Boudens, Jan(us) Boudewijns, Sabine & Martin Bown-Taevernier, Marck Brill, Jonas Callens, Arthur Calmeyn, Marie Calmeyn, Matthias Calmeyn, Geert Casselman, Geneviève Chaltin, Emely Christiaens, Régine Claeys, Club Paradis, Gilles Coeman, Herman Coenen, Jean-Claude Coeman, Philippe Colman, Thibault Coeman, Wilfried Cooreman, Coppejans Gallery, Vicky Daenen, Christiaan Das, Jan en Lieve De Bondt-Vercrey, Sara De Bondt, Steven De Bondt, Isolde De Buck, Stefaan De Clerck, Alexia De Ganck, Elena De Ganck, Frédéric de Goldschmidt, Maria Degrève, Vincent D'Halluin, Erik D'hondt, Lieve D'hondt, Roger D'Hondt, Dhondt-Tack, Maria en Etienne D'hondt – Van Den Steen, Lore Dejonckheere, Jan en Chris De Lathauwer-De Moor, Anne De Man, Marieke De Munck, Boel De Paepe, Martine De Pannemaeker, Rik & Sabine Depla-Lantsoght, Filip-Patrick Deprez, Hubert & Patricia De Puter, Alexander De Raeymaecker, Elisabeth De Raeymaecker, Stephanie Deridder-Dhondt, Luc Derycke, Martin Desloovere, Christine Desmedt, Chantal De Smet, Simon De Smet, Yannicke De Smedt, Sarah Mys en Berrie De Taevernier, Bart Deweer, Christine De Wilde, Johan De Wilde, Koen Dewilde, Philip en Geertrui De Wilde-De Spiegeleire, Sabine Dewitte, Karl & Stefanie Dhont – Gunst, Michel & Bea Dierck – Platteeuw,

Herman en Martine Diricks-Vanhoecke, Inge Dirinck, Katrien Dossche, Luk & Lies Douliez, Sylvie Dubois, Lili Dujourie, Nina-Marie Dumolin, Marcel Eeckhout, Lena François, Jeroen Frateur, Leen Galle, Annie Gentils, Patricia Giannopoulou, Dirk Gillis, Rika Godderis, Benedicte Goesaert, Magali Goesaert, Lief Heylen, Katrien Hoedt, Bie Hooft-De Smul, Martine Hoorens, Hopstreet Gallery Marie-Paule Grusenmeyer, Pauline Hudek, Ilse Jansoon, Rodolphe Janssen, Iris Jonckheere, Frederick Keteleer, Gideon Kiefer, Philippe Kluyskens, Georgia Kokot, David La Grange, Evelyn Lamsens, Leila, Letterstyling Bruinsma, LUCA School of Arts Campus Gent, Alex Maes, Frédéric Mariën, Laura Martens, Lisa Martens, Julie Maselis, Siska Maselis, Maurice Verbaet Gallery, Jan Mels, Chris Meulemans, Linda Minjauw, Melissa Misseeuw, Stephanie Moortgat, Frank Mortier, Nástio Mosquito, Christian Mys, Julie Mys en Bas Wauman, Marie Mys, Mathias Mys, Alexander Notebaert, Nathalie Obadia, Frans Oomen, Sabine Oosterlynck, Yioryios Papayoriou, Tatjana Pieters, Luc & Anne Plattiau-De Groot, PLUS-ONE Gallery, Natalie Plum, Catharina Raes, Carmen Anna Pio Stella Rodrigues, Fafa Boel Rodrigues, Peter & Sabine Rodrigues – Van Dorpe, Siegfried Rombaut, Lisbeth Rommens, Dirk Sabbe, Alex Sainsbury, Stéphane Schraenen, Julie Senden, Bart Spillemaekers, Cesaer Spillemaekers, Marijke Steenlant, Jan Steyaert, Micheline Szawjcer, Beatrice Taevernier, Albert Tahon, Nikolaas Tahon, Bart Taillaert, Veronique Taloen, Christine Temmerman-Neyt, Luc Theuwis, Ethel Timmerman, Tim Van Laere Gallery, Bert De Leenheer Transit Mechelen, Bernard Tuypens, Jérôme Tuypens, Julie Tuypens, Flor Tyberghien, Kim Valkenborghs, Marie-Hélène Van Audenhove, Germain Van Beversluys, Bruno Van Caelenberg, Piet Van Cauwenberghe, Pascale Vande Berg, Jack Vanden Broecke, Lilly Vanden Broecke, Marc VanClooster, Tine Vandendriessche, Bart Vandesompele, Patrick Vande putte, Sofie Van de Velde, Dirk Van de Veire, Wim Van De Vijver, Joris Van der Borcht, Jona Van der Cruyssen, An-Valerie Vandromme, Katelijne Van Geet, Dirk Vanhecke – Hans Vanhoenacker, Veronique Van Hool, Katrien Van Hulle, Jean-Pierre Van Liefveringe, Wim Van Mulders, Astrid Van Reempts, Emma Van Reempts, Fien Van Reempts, Jules Van Reempts, Bert Van Welden, Arne Van Wouterghem, Koen Van Wouterghem, Equinox Van Tuyckom-Taets, Johan Velter, Brecht Verhoye, Charles en Edgard Vermeulen, Pierre & Caroline Verschaffel, Amber Versele, Daan Versele, Martine Versele, Viktor Versele, Kris Verwimp, Atelier Vierkant, Chris Vijt, Nanou Vuylsteke, Kristof Wellemans, Vincent Willaert, Arthur Willems, Conrad Willems, Ellen Wynant, Zeno X en anonieme deelnemers

backcover:
 Rirkrit Tiravanija, *untitled 2018 (the infinite dimensions of smallness)*, Museum Dhondt-Dhaenens, 2018-2021
 Courtesy van de kunstenaar en Galerie Chantal Crousel

museum
dhondt-
dhaenens